

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XLI. — Wydana i rozesłana dnia 20. lipca 1898.

Treść: (№ 123—125.) 123. Obwieszczenie, którem na zasadzie §. 285 ustawy z dnia 25. października 1896, wydaje się zarządzenie co do postępowania z odsetkami i dywidendami od papierów wartościowych francuskich ze względu na podatek rentowy. — 124. Rozporządzenie cesarskie, dotyczące się kwoty podatku, która jest potrzebna, żeby być uważanym za kupca, posiadającego prawa zupełne. — 125. Rozporządzenie cesarskie, dotyczące się zezwalania na ułatwienia w przypuszczaniu do egzaminu sędziowskiego.

123.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 23. czerwca 1898,

którem na zasadzie §. 285go ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, wydaje się zarządzenia co do postępowania z odsetkami i dywidendami od papierów wartościowych francuskich ze względu na podatek rentowy.

Ponieważ we Francyi odsetki i dywidendy od papierów wartościowych zagranicznych (z wyjątkiem papierów wartościowych państwa) podlegają zasadniczo podatkowi bez względu na to, czy są już za granicą opodatkowane, przeto Ministerstwo skarbu w myśl §. 285go ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, uznaje za stosowne postanowić, że odsetki i dywidendy od papierów wartościowych francuskich (z wyjątkiem papierów wartościowych państwa), o ile co do takowych ziszczają się wszelkie ogólne warunki ustawowe, mają być w krajach tutejszych na podstawie zeznań poddawane podatkowi rentowemu według rozdziału III. powyższej ustawy, chociażby we Francyi były opodatkowane.

Natomiast co do francuskich papierów wartościowych państwa zatrzymują moc swoją bez ograniczenia postanowienia powszechne §. 127 u. o p. o., według których papiery takie, gdyby we Francyi były opodatkowane, nie podlegają w krajach tutejszych podatkowi rentowemu.

Kaizl r. w.

124.

Rozporządzenie cesarskie z dnia 11. lipca 1898,

tyczące się kwoty podatku, która jest potrzebna, żeby być uważanym za kupca posiadającego prawa zupełne.

Na mocy §. 14go ustawy zasadniczej państwa z dnia 21. grudnia 1867, Dz. u. p. Nr. 141, rozporządzam co następuje:

Artykuł I.

Uchyła się dotychczasową osnovę §§. 7 i 9 ustawy z dnia 17. grudnia 1862, Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1863, tyczącej się wprowadzenia kodeksu handlowego i takowe opiewać mają na przyszłość jak następuje:

§. 7. Postanowienia kodeksu handlowego tyczące się firm, ksiąg handlowych i prokury, stosować się mają z wyłączeniem obnośców do wszystkich kupców, których roczna kwota podatku zarobkowego rządowego od zarobku z ich przedsiębiorstwa przemysłowego wynosi w miejscach liczących przeszło 100 000 ludności, najmniej 60 zł., w miejscach liczących przeszło 10.000 a nie więcej jak 100.000 mieszkańców, najmniej 40 zł., w miejscach zaś liczących nie więcej jak 10.000 ludności, najmniej 25 zł. lub których przedsiębiorstwo przemysłowe stosownie do swoich rozmiarów uzasadniałoby powyższy wymiar podatku, gdyby od opłacania go nie byli uwolnieni.

Związków do wykonywania takiego przemysłu handlowego, do którego nie stosują się powyższe postanowienia kodeksu handlowego, nie uważa się za Spółki handlowe.

§. 9. Jeżeli firma kupca jest zapisana w rejestrze handlowym, zmiany dodatkowe w kwocie podatku zarobkowego, którą tenże ma opłacać lub zaliczenie miejsca przemysłu w skutek wzrostu liczby ludności do innej klasy miejsc (§. 7) nie wywiera wpływu na stosowanie postanowień kodeksu handlowego w poprzedzającym paragrafie wzmiankowanych.

Artykuł II.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w wykonanie dnia 1. sierpnia 1898.

Na kupców, których firma była już zapisana w rejestrze handlowym, gdy rozporządzenie niniejsze zaczęło obowiązywać, zmiana ustawowej stopy podatku nie wywiera wpływu.

Artykuł III.

Wykonanie niniejszego rozporządzenia poruczam Ministrom sprawiedliwości i handlu.

Ischl, dnia 11. lipca 1898.

Franciszek Józef r. w.

Thun r. w.	Weltersheimb r. w.
Wittek r. w.	Ruber r. w.
Bylandt r. w.	Kast r. w.
Kaizl r. w.	Baernreither r. w.
Jędrzejowicz r. w.	

125.

Rozporządzenie cesarskie z dnia 11. lipca 1898,

tyczące się zezwalania na ułatwienia w przypuszczaniu do egzaminu sędziowskiego.

Na mocy §. 14go ustawy zasadniczej państwa z dnia 21. grudnia 1867, Dz. u. p. Nr. 141, rozporządzam co następuje:

§. 1.

O ile byłoby to potrzebne, ażeby za każdym razem w porę zaspokoić nastroczającą się w poszczególnych obrębach potrzebę dostarczenia urzędników sędziowskich do sprawowania urzędu sędziego ukwalifikowanych, Minister sprawiedliwości mocen jest:

1. Auskultantów i praktykantów sądowych, którzy praktykę sądową rozpoczęli przed pierwszym styczniem 1898, przypuszczać do praktycznego egzaminu sędziowskiego po skończeniu półtorarocznej praktyki sądowej.

2. Auskultantów i praktykantów sądowych, którzy do służby przygotowawczej sędziowskiej wstąpili w r. 1898 lub w jednym z dwóch lat następnych, przypuszczać do egzaminu sędziowskiego po skończeniu dwuletniej służby przygotowawczej, którą odbyć należy w sądzie i w prokuratury państwa.

3. Kandydatów adwokackich i notaryalnych, którzy do praktyki sądowej albo do praktyki adwokackiej lub notaryalnej wstąpili jeszcze przed pierwszym styczniem 1898, przypuszczać do egzaminu sędziowskiego na podstawie sprawowania przez dwa lata obowiązków w służbie praktycznej, pod warunkiem, żeby z tego czasu najmniej przez rok jeden odbywali praktykę sądową, przez pozostałą zaś część tego okresu sprawowali obowiązki w kancelaryi adwokata lub notaryusza.

4. Kandydatów adwokackich i notaryalnych, którzy do służby przygotowawczej sędziowskiej wstąpili w roku 1898 lub w jednym z dwóch lat następnych, przypuszczać do egzaminu sędziowskiego na podstawie dwuletniej służby przygotowawczej, którą odbyć należy w sądzie i w prokuratury państwa, z czasu zaś, przez który sprawowali obowiązki w kancelaryi adwokackiej lub notaryalnej, wliczać w tę służbę przygotowawczą ogółem najwięcej pół roku.

Postanowienia pod 1. 3 i 4 stosowane być mają odpowiednio do osób, sprawujących obowiązki w prokuratury skarbowej.

Kandydat przypuszczony do egzaminu sędziowskiego, stosownie do postanowień pod 1. 2 aż do 4 na podstawie skróconej służby przygotowawczej, złożony ma egzamin ten według przepisów rozporządzenia cesarskiego z dnia 10. października 1854, Dz. u. p. Nr. 262.

§. 2.

Uprawnienie do mianowania urzędnikami sędziowskimi po złożeniu egzaminu dopełniającego tych osób, które złożyły pomyślnie egzamin notaryalny (§. 93 ustawy z dnia 27. listopada 1896, Dz. u. p. Nr. 217), przedłuża się aż do upływu roku 1901.

§. 3.

Wykonanie niniejszego rozporządzenia, wchodzącego w wykonanie od dnia ogłoszenia, poruczam Memu Ministrowi sprawiedliwości.

Ischl, dnia 11. lipca 1898.

Franciszek Józef r. w.

Thun r. w.	Weltersheimb r. w.
Wittek r. w.	Ruber r. w.
Bylandt r. w.	Kast r. w.
Kaizl r. w.	Baernreither r. w.
Jędrzejowicz r. w.	